

[Gert Petersen.]

rekt skriver i sin redegørelse, vore traktatlige forpligtelser over for vore allierede og især Vesttyskland. Ikke engang en pasordning som den, Sverige har med DDR, har vi hidtil kunnet gennemføre, for NATO-staterne har deres eget diskriminerende arrangement, som de holder fast ved, og som vi altså ikke har kunnet komme ud af.

Og dog! Måske er der en begyndende bevægelighed at spore. Den forrige regering nåede frem til at opstille en almen europæisk sikkerhedsordning som en slags målsætning, og den nuværende regering har overtaget denne målsætning. Men jeg kunne nok have lyst til at spørge udenrigsministeren: hvad gør man i denne sag? Hvilke tanker har man gjort sig? Har man sat embedsmænd i udenrigsministeriet i gang med at arbejde med spørgsmålet, eventuelt med henblik på en løs skitse? Eksisterer denne udmærkede tanke som meget andet end 2-3 linjer i statsministerens tiltrædelseserklæring og nogle flere linjer i den redegørelse, vi har fået her i dag? Under alle omstændigheder kan man nok bekymres lidt over, at det er, ligesom alle problemer i Europa i den redegørelse, vi har fået, henvises til løsning ved denne sikkerhedskonference, der skal gå forud for sikkerhedsordningen.

Som det er nu, forekommer det mig, at dansk Europapolitik består af en række komponenter, som ikke hænger sammen og ikke kan hænge sammen. Den første betingelse for bare at nærme sig den sikkerhedsordning, der tales om, er dog vel at forhandle om den. Men hvordan vil man f. eks. passe DDR ind i sådanne forhandlinger? Selvfølgelig kan vi sige, at så længe Vesttyskland selv fastholder sit krav på enerepræsentation, så ligger det tungt; det må vi affinde os med, og så må vi håbe på bedre tider. Men det siger vi jo ikke engang. Vi siger tværtimod — den danske regering siger — at det er i sin orden, at forbundsrepublikken fastholder sit krav om enerepræsentation, og man har ikke hidtil givet udtryk for, at man vil opfordre den til at ændre standpunkt. Ja men hvordan kan man så drømme om en almen europæisk sikkerhedsordning i hvert fald på denne side af årtusindskiftet? Måske skal det ikke tages så tungt overhovedet, måske er det mere en

knapfuldsblomst, dette med sikkerhedsordningen.

Det illustreres i øvrigt efter min opfattelse af udenrigsministerens redegørelse, hvor vi får at vide for det første — jeg tillader mig et par citater fra redegørelsen (sp. 2078-79):

„Der ligger heri, at den . . .“
altså sikkerhedskonferencen,

„ikke vil have noget formål, før de politiske forudsætninger for en fremtidig løsning af de vigtigste europæiske problemer — først og fremmest Tysklandsproblemet — begynder at aftegne sig.“

Vi skal altså først have en løsning af Tysklandsproblemet til at begynde at aftegne sig, før der kan være mening i en sikkerhedskonference.

Ja men hvordan løser vi så Tysklandsproblemet? Hvordan får vi denne løsning til at aftegne sig? Det gør vi på sikkerhedskonferencen. Det står længere nede:

„ . . . genforeningstanken . . .“
altså genforeningen af Tyskland,

„hører nært sammen med håbet om at skabe en endelig europæisk sikkerhedsordning.“

Videre:

„Spørgsmålet om Østtysklands status er en del af det mere omfattende Tysklandsspørgsmål, der må finde sin løsning som led i en europæisk sikkerhedsordning.“

Endelig:

„Om Oder-Neisse spørgsmålet skal jeg blot referere til, hvad jeg sagde den 28. februar her i tinget, nemlig at det må finde sin løsning i forhandlinger om en kommende europæisk sikkerhedsordning.“

Jeg vil meget gerne have dette passet logisk sammen. Der er spørgsmål om tidsfølge, der er spørgsmål om årsag og virkning, og det forekommer mig, at man her har byttet om på det hele.

Denne ubevægelighed eller dobbelthed bundet efter min opfattelse først og fremmest i vort tilhørsforhold til NATO. NATO har genskabt det, der nu i dag kaldes vort sikkerhedsproblem nr. 1 ved vor sydgrænse. Gennem NATO-aftaler af politisk og militær art er vi bundet til at spille rollen som den, der ikke siger andet om Europapolitikken, end man siger i Bonn. Jeg tror, at det er her, den store vanskelighed ligger, og jeg